

20. JAK DAĆ BOGU PIERWSZE MIEJSCE?

Cele lekcji – wymagania ogólne

- ◆ rozwijanie umiejętności oceniania własnej relacji z Bogiem w świetle pierwszego przykazania Dekalogu;
- ◆ pogłębienie świadomości, że dojrzała wiara wyraża się w praktykowaniu cnót teologalnych i cnoty religijności;
- ◆ formowanie postawy szacunku i poszanowania prawa do wolności sumienia i odpowiedzialności za decyzje podejmowane w sferze religijnej.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- ◆ samodzielnie formułuje opinie dotyczące usłyszanego świadectwa;
- ◆ we współpracy z innymi uczniami opisuje praktyki duchowe czyniące zadość pierwszemu przykazaniu;
- ◆ po lekcji wyjaśnia konsekwencje pozytywnego rozumienia pierwszego przykazania.

Wartości

- ◆ praktykowanie cnót teologalnych i cnoty religijności;
- ◆ formacja sumienia w oparciu o pierwsze przykazanie.

Propozycja realizacji

Wprowadzenie

Nauczyciel odtwarza klip *Robert LITZA Fridrich – Jestem drugi* (https://www.youtube.com/watch?v=kV7MOilQR_A dostęp: 01.07.2021) i rozmawia z uczniami na temat zawartego w nim przesłania.

Podsumowanie: w każdym z nas drzemie potrzeba sukcesu, uznania i docenienia. Nie ma w tym nic złego do momentu, gdy te potrzeby nie przerodzą się w pychę. Pycha z kolei może mieć różne oblicza. Jest ona albo pogardą wobec samego siebie, albo pogardą wobec drugiego. Zawsze jednak jest wyrazem

odrzuć Boga i postawieniem na pierwszym miejscu swojego ego. Dojrzały chrześcijanin nieustannie zadaje sobie pytanie, które dla świata brzmieć może niedorzecznie: „Co zrobić, aby być drugim, a Bogu dać miejsce pierwsze?”.

Rozwinięcie tematu

Metoda – rybi szkielet. Nauczyciel tworzy 6 grup, prosi o wybranie liderów i zaprasza ich po odbiór materiałów: formularz „rybi szkielet” (załącznik 1). Następnie wyjaśnia, że zadaniem grup jest udzielenie odpowiedzi na kluczowe pytanie: „Co zrobić, aby Bóg był w moim życiu na pierwszym miejscu?”.

Grupy odpowiadają na to pytanie, uzupełniając formularz w następujący sposób: w polach prostokątnych główne pomysły lub argumenty, a na liniach prostych wszystko to, co rozbudowuje dany pomysł lub argument.

Po wykonaniu zadania liderzy wszystkich grup umieszczają kartki z uzupełnionymi „rybimi szkieletami” w widocznym miejscu sali i referują to, co członkowie ich grupy opracowali.

Podsumowanie: dać w swoim życiu Bogu pierwsze miejsce to tyle co być z Nim w relacji opartej na wierze, nadziei i miłości, czyli praktykować cnoty teologiczne. Wyrazem tego, że człowiek dał w swoim życiu Bogu pierwsze miejsce, jest też praktykowanie cnoty religijności, co polega na adoracji Boga, zanoszeniu do Niego modlitw, oddawaniu należnej Mu czci, wypełnianiu przyrzeczeń i złożonych Mu ślubów. Warto podkreślić, że jeśli ktoś postawił Boga w swoim życiu na pierwszym miejscu, to oddawanie Bogu autentycznej czci praktykuje nie tylko w wymiarze indywidualnym, ale też społecznym. Krótko mówiąc, ktoś taki daje publicznie świadectwo swojej więzi z Bogiem.

Zakończenie

Co zrobić, aby być drugim, a Bogu dać miejsce pierwsze? Odpowiedź na to pytanie jest z perspektywy duchowości chrześcijańskiej brzemienne w skutki. Jednak poprzedza je odpowiedź na jeszcze inne pytanie: „Czy w ogóle chcesz dać Bogu pierwsze miejsce w swoim życiu?”. O ile na tę pierwszą kwestię odpowiedzi może udzielić ktoś z zewnątrz (np. rodzice i chrzestni, magisterium Kościoła, kierownik duchowy, spowiednik, przyjaciele we wspólnocie), o tyle na tę drugą każdy odpowiedzieć musi sam. Nikt bowiem nie może drugiego człowieka zmusić do wiary, podobnie jak żadnego człowieka nie można zmuszać do niewiary. Wiara jest propozycją pozostawioną wolnemu wyborowi człowieka i to ten, kto dokonuje wyboru, będzie ponosił za niego odpowiedzialność oraz jego konsekwencje.

Warto zatem, aby każdy tę kwestię poważnie przemyślał.

Notatka

Uczniowie jako notatkę z lekcji dokończają następujące zdanie: „Po dzisiejszych zajęciach, wiem, że powinnam / powinienem zwrócić uwagę w moim życiu duchowym na...”.

Korelacja z edukacją szkolną

- ◆ etyka – konsekwencje wyborów aksjologicznych.